

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 63/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť I. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 133/07 a jeho rozsudkom z 11. októbra 2010 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 7/2011 a jeho rozsudkom z 23. januára 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. februára 2012 doručené podanie I. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Návrh na konanie o ústavnej sťažnosti*“, ktorým namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní

vedenom pod sp. zn. 5 C 133/07 a jeho rozsudkom z 11. októbra 2010 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 7/2011 a jeho rozsudkom z 23. januára 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Právoplatným rozsudkom Okr. súdu v Bardejove... 4 C 184/89 zo 16. I. 91 som si dňom 2. 8. 91 vysúdil ústavné právo na prácu s mojím už t. č. neexistujúcim O. v B., ktorý môj štát v zmysle §-u 251 ZP medzitým zrušil. Po nástupe do práce v novej št. organizácii O. B., ktorý bol povinný tento právny záväzok voči mne splniť, sa mi od neho namiesto práce ušla nová nezmyselná výpoveď z pracovného pomeru, ktorý mi vraj s ním netrval! A je treba dodať, že na ktorú v t. č. neexistoval žiadny kvalifikovaný výpovedný dôvod! Tento de iure trvajúci pracovný pomer s novým úradom sa mi skončil dňom 31. 12. 91 s predtým doslovným ma vyhodením na ulicu a s následným odobrením tohto ohavného činu rozsudkom OS 4 C 194/92 dňa 18. 4. 96. A keď prišli na rad ďalšie súdne spory, tento úrad sa bránil tým, že môj pracovný pomer neexistoval, napriek tomu, že výpoveď z neho mi bola daná jeho prednostom 27. 8. 91 (doručená mi 2. IX. 91), čo naše súdy túto absurditu úplne akceptovali!... Súdy potom bežali ďalej až došlo na súdne konanie 4 C 968/98, rozsudok z ktorého krajský súd svojím konečným rozsudkom 3 Co 235/06-69 z 2. 3. 07 doslova priklincoval! Z tohto rozsudku vyplynula pokračujúca anomália, že ja som sa nemal považovať za zamestnanca O. v B., čím navodením tohto môjho nového statusu evokovalo u mňa podanie novej žaloby z 25. V. 07, ktorú OS svojím veľmi ľahkomyselným rozsudkom 5 C 133/07-125 dňa 11. X. 10 zamietol a krajský odvolací v Prešove svojím ešte viac ľahkovážnym a konečným rozsudkom 2 Co 7/11-149 z 23. I. 12 dokonca v mojej neprítomnosti a bez nariadeného ústneho verejného pojednávania celú vec s konečnom platnosťou ukončil potvrdením mňou napadnutého rozsudku prvého stupňa mojím odvolaním z 28. XI. 10, navyše ešte aj ignorujúc moje písomné podanie mu zo 4. I. 12, ako reakcie na jeho prešibanú súdnu výzvu 2 Co 7/11 z 27. 12. 11. A keď riadne priame a plnohodnotné dovolanie v tejto veci na Najvyšší súd prípustné nie je, musí najsamprv nasledovať táto ústavná sťažnosť ešte pred konaním na štrasburskom Súde, ktorému dávam poslednú možnosť na základe tejto kauzy posúdiť, či u nás naozaj je deklarovaný demokratický a právny štát aj skutočnosťou alebo nie!“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1./ Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. podľa čl. 46 ods. 1/ Ústavy SR a čl. 6, ods. 1/ Dohovoru postupom Krajského súdu v Prešove v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 5 C 133/07 a vyjadrenom v jeho záverečnom rozsudku pod sp. zn. 2 Co 7/2011-149, zo dňa 21. I. 2012, porušené boli.

2./ Priznáva I. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 99 tis. EUR (slovom deväťdesiatdeväť-tisíc eur), ktoré je mu povinný Krajský súd v Prešove zaplatiť najneskôr do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho nálezu.

3./ Ukladá Krajskému súdu v Prešove uhradiť aj vzniklé trovy tohto súdneho konania, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

Sťažovateľ súčasne požiadal aj o ustanovenie advokáta, ktorý by ho zastupoval v konaní pred ústavným súdom, s odôvodnením, že „*si nemôžem z môjho príjmu dovoliť zaplatiť advokáta*“. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd v prípise č. k. Rvp 2213/2012-4 z 21. júna 2012 informoval sťažovateľa o tom, že na základe zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bolo v Slovenskej republike na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi zriadené Centrum právnej pomoci (ďalej aj „centrum“), ktoré s účinnosťou od 1. januára 2012 môže osobám v hmotnej núdzi poskytnúť právnu pomoc, a to aj formou ustanovenia právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom. Ústavný súd preto v označenom prípise odkázal sťažovateľa s jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu na centrum a zároveň ho vyzval, aby mu v lehote 14 dní od jeho doručenia preukázal, že Centru právnej pomoci podal písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo veci jeho sťažnosti. Ústavný súd zároveň sťažovateľa upozornil, že ak v určenej lehote ústavnému súdu nepreukáže, že Centru právnej pomoci takúto žiadosť podal, môže jeho sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľ si označený prípis prevzal 26. júna 2012.

Na uvedenú výzvu sťažovateľ zareagoval podaním doručeným ústavnému súdu 13. júla 2012, v ktorom uviedol:

„Na vašu nedbalú výzvu z 21. VI. 2012, nemôžem zatiaľ súdu odpovedať v ním stanovenej lehote inak, ako iba takto:

Nakoľko táto písomná výzva postráda aj tie najzákladnejšie identifikačné údaje, a to predovšetkým číslo konania, pod ktorým je táto vec vedená na prvostupňovom súde a z ktorého dňa je moje podanie, nemôžem s určitosťou zistiť, o ktorú konkrétnu vec Vám ide! Ale nech by aj išlo o akúkoľvek, myslím si, že odkaz pre mňa na centrum právnej pomoci nie je tu namieste a dôvodný, pretože náš OSP ani v súčasnej dobe nebráni žiadnemu súdu, včítane ústavného, aby mi mohol prideliť advokáta na formálne právne zastúpenie pred ním vo svojej kompetencii ex offo, o čo ho pri tejto príležitosti znovu žiadam, pretože ja viem čo v tejto kauze docieľiť chcem a ja nemôžem za to, že mi zákon pro formá pred ústavným súdom ho nanucuje, napriek tomu, že ja ho nemám z čoho zaplatiť a mne je pritom nepotrebný! Myslím si, že ja aj v tejto kauze som schopný vám odpovedať na vašu konkrétnu otázku. Ja nechápem, že prečo pred ESLP sa nevyžaduje od samého začiatku právne zastúpenie advokátom, ale u nás áno. Znovu opakujem, nech by aj pre vás bol, ale ja ho nepotrebujem. A ak budete trvať naďalej na tom, tak mi ho prosím pridelte, ale ja som zatiaľ žiadny prínos advokáta v mojich kauzách pred ústavným súdom nevidel a nepociťoval.“

Sťažovateľ zaslal ústavnému súdu 30. augusta 2012 podanie, v ktorom uviedol:

„Týmto Vám na základe Vašej neurčitej písomnej výzvy pod sp. zn. Rvp 2213/2012-4, zo dňa 21. VI. 2012 v predstihu oznamujem, že len čo nadíde vhodná a najmä správna chvíľa, neodkladne v tomto smere požiadam opäť Centrum právnej pomoci S., aby mi na - aj na tento účel advokáta ex offo určil.“

Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 5. septembra 2012 ďalšie podanie, v ktorom uviedol:

„Týmto Vám oznamujem, že dnešným dňom bez ohľadu na Vašu nedokonalú písomnú výzvu pod sp. zn. Rvp 2213/2012-4, zo dňa 21. VI. 2012..., svojou písomnou žiadosťou, zo dňa 1. IX. 2012... požiadal Centrum právnej pomoci S. o právnú pomoc v uvedenom smere a v tejto právnej záležitosti!

V dôsledku predom uvedeného Vás preto žiadam, aby ste o tejto veci konali a rozhodli bez zbytočných a neodôvodnených prieťahov.“

Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 11. októbra 2012 ďalšie podanie, v ktorom uvádza, že *„konečným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 118/2012 a 7 Cdo 119/2012, zo dňa 19. IX. 2012 (St), ktoré je vrcholne nezodpovedné a založené na lži. Preto ja, ako práva neznalá osoba podávam voči nemu ďalšiu ústavnú sťažnosť a keďže ju podľa našich súdov nedokážem napísať kvalifikovane, prosím ústavný súd, aby v ďalšom o tejto veci komunikoval s mojím právnym zástupcom, ktorého mi má určiť CPP S., a to na základe mojej písomnej žiadosti tomuto centru, zo dňa 18. VIII. 2012 (So) a ktorú som mu doručil po pošte neodkladne v najbližší pracovný deň a teda o celý mesiac skôr, ako o mojich dovolaniach rozhodol náš Najvyšší súd SR a ktorú som v ten istý deň dal na vedomie aj súdu, ktorému som doručil aj spomínané 2 dovolania, o ktoré tu ide.“*

V ďalšom podaní doručenom ústavnému súdu 24. januára 2013 opakovane poukazuje na „konečné uznesenie“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. septembra 2012 a uvádza, že „Ústavný súd SR má voľné ruky a teraz má možnosť celý prípad spravodlivo preskúmať a vo veci samej aj uzavrieť pre jeho doterajšiu neudržateľnosť a neakceptovateľnosť!

Vzhľadom na to, že som nemocný, v ďalšom vývoji situácie sa - prosím - obracajte v prípade potreby na Centrum právnej pomoci S.!”

Ani v jednom svojom podaní však sťažovateľ žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že v súlade s výzvou ústavného súdu z 21. júna 2012 požiadal Centrum právnej pomoci o určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo veci

jeho sťažnosti doručenej ústavnému súdu 22. februára 2012 a vedenej pod sp. zn. Rvp 2213/2012.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že k sťažnosti sťažovateľa nie je priložené splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom a že sťažovateľ ani na výzvu ústavného súdu, aby sa so svojou žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu obrátil na Centrum právnej pomoci a túto skutočnosť preukázal, v lehote určenej ústavným súdom (a ani do dňa predbežného prerokovania jeho sťažnosti)

nezareagoval, a to napriek tomu, že ho ústavný súd upozornil, že ak mu v tejto lehote uvedenú skutočnosť nepreukáže, môže jeho sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Na tomto základe ústavný súd so zreteľom na nečinnosť sťažovateľa, ktorý nevykonal relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí jeho sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2013